

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SLUŽBENIČKOG SUDA EUROPSKE UNIJE
(drugo vijeće)
18. svibnja 2015.

Predmet F-79/13

Valéria Anna Gyarmathy
protiv
Europskog centra za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA)

„Javna služba – Osoblje EMCDDA-a – Član privremenog osoblja – Neproduženje ugovora o radu – Uznemiravanje – Zahtjev za pomoć – Upravna istraga – Presuda zbog ogluhe – Ispitivanje dopuštenosti tužbe – Akt kojim se nanosi šteta – Nedopuštenost – Raspodjela troškova“

Predmet: Tužba podnesena na temelju članka 270. UFEU-a kojom V. Gyarmathy zahtijeva poništenje više odluka koje je donio Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA, u daljnjem tekstu: Centar) koje se odnose na zahtjev za pomoć zbog navodnog psihičkog uznemiravanja i neproduženje ugovora člana privremenog osoblja. Tužiteljica osim toga zahtijeva naknadu neimovinske i imovinske štete za koju smatra da ju je pretrpjela zbog pobijanih odluka.

Odluka: Tužba se odbija. Svaka stranka snosi vlastite troškove.

Sažetak

*1. Dužnosnici – Obveza uprave da pruži pomoć – Zahtjev za pomoć – Pojam – Zahtjev za donošenje odluke o dodijeli naknade na temelju članka 24. Pravilnika – Dužnost uprave da ispita pritužbe zbog psihičkog uznemiravanja te obavijesti osobu koja je podnijela pritužbu o njezinu ishodu – Uvjet – Poštovanje pre-sudskog postupka prije podnošenja pritužbe
(Pravilnik o osoblju, čl. 24. i čl. 90. st. 1.)*

*2. Tužbe dužnosnikâ – Akt kojim se nanosi šteta – Pojam – Dopis naslovljen na člana privremenog osoblja kojim ga se podsjeća na datum isteka njegova ugovora – Isključenje – Odluka o neproduženju ugovora – Uključenost
(Pravilnik o osoblju, čl. 90. st. 2.)*

*3. Tužbe dužnosnikâ – Akt kojim se nanosi šteta – Pojam – Odluka kojom se istraga pokrenuta na temelju zahtjeva za pomoć proglašava bez rezultata – Uključenost
(Pravilnik o osoblju, čl. 90. i 91.)*

1. Kao zahtjev za pomoć treba se kvalificirati ne samo zahtjev koji je podnio dužnosnik ili zaposlenik koji je trenutačno zbog svojeg položaja ili poslova navodna žrtva prijetnji, uvreda, kleveta i širenja klevete te svih vrsta napada usmjerenih na njegovu osobu ili njegovu imovinu ili člana njegove obitelji

već i svaki zahtjev dužnosnika kojim poziva tijelo za imenovanje da donese odluku ili nadoknadi štetu zbog nekog od razloga povezanog s člankom 24. Pravilnika o osoblju, čak i kad su skrivljena ponašanja prestala.

U tu svrhu dovoljno je da dužnosnik ili zaposlenik koji traži pomoć od svoje institucije na temelju članka 24. Pravilnika podnese u tom smislu zahtjev, primjenjujući članak 90. stavak 1. Pravilnika, te dostavi barem neke dokaze o stvarnosti napada za koje tvrdi da im je bio žrtva. Kada su ti elementi prisutni, na dotičnoj je instituciji da poduzme odgovarajuće mjere provodeći istragu, kako bi se utvrdile činjenice koje su dovele do pritužbe, u suradnji s njezinim podnositeljem. Obveza pomoći sastoji se osobito od dužnosti uprave da ozbiljno, brzo i uz povjerljivost ispita odnosne pritužbe zbog psihičkog zlostavljanja te obavijesti podnositelja pritužbe o njezinu ishodu.

(t. 31. i 32.)

Izvori:

Službenički sud: presude Klug/EMA, F-35/07, EU:F:2008:150, t. 74. i navedena sudska praksa i Faita/EGSO, F-92/11, EU:F:2013:130, t. 48.

2. U smislu članka 90. stavka 2. Pravilnika o osoblju, štetu nanose samo oni akti ili mjere koji imaju obvezne pravne učinke takve naravi da utječu na interese dužnosnika ili člana osoblja na način da znatno mijenjaju njegov pravni položaj. Takvi akti, kada se radi o zaposlenicima koji podliježu sustavu koji se primjenjuje na ostale službenike Unije, moraju proizlaziti od tijela ovlaštenog za sklapanje ugovora o radu i imati svojstvo odluke. S druge strane, akt koji ne sadržava nijedan novi element u odnosu na raniji akt predstavlja akt koji samo potvrđuje prethodni te zbog toga ne može prouzročiti početak novog roka za tužbu.

U tom pogledu, dopis ograničen na podsjećanje člana osoblja na odredbe njegova ugovora koje se odnose na njegov istek i koji ne sadržava nijedan novi element u odnosu na navedene odredbe ne predstavlja akt kojim se nanosi šteta. Naprotiv, u slučaju da se ugovor može produljiti, odluka uprave o njegovu neproduljenju predstavlja akt kojim se nanosi šteta koji se razlikuje od ugovora u pitanju i može biti predmet žalbe, čak i tužbe, u rokovima propisanim Pravilnikom o osoblju. Naime, takva odluka, donesena nakon preispitivanja interesa službe i situacije dotične osobe, sadržava novi element u odnosu na prvotni ugovor i ne može se smatrati da ga samo potvrđuje.

(t. 44. i 46.)

Izvori:

Službenički sud: presude Bennett i dr./OHIM, F-102/09, EU:F:2011:138, t. 57. do 59. i Solberg/EGSO F-124/12, EU:F:2013:157, t. 16. do 18. i navedena sudska praksa

3. One mjere koje stvaraju obvezne pravne učinke takve naravi da izravno i trenutačno utječu na tužiteljeve interese na način da znatno mijenjaju njegov pravni položaj predstavljaju akte kojima se nanosi šteta, a koji mogu biti predmet tužbe za poništenje na temelju članka 91. Pravilnika o osoblju.

Stoga odluka kojom se istraga pokrenuta na temelju zahtjeva za pomoć proglašava bez rezultata pogađa podnositelja jer se njome rješava o njegovu zahtjevu za pomoć.

(t. 54. i 55.)

Izvori:

Službenički sud: presuda Labiri/EGSO, F-124/10, EU:F:2013:21, t. 42. i 53. i navedena sudska praksa